

... alebo o tom, že hlásaním sme sami evanjelizovaní, vyučovaním sme sami vyučovaní.

BOŽIE SLOVO:

(Jn 20, 30-31; 21, 25)

Čítanie zo sv. Evanjelia podľa Jána: *Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe.* ³¹ *Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene. Ale Ježiš urobil ešte veľa iného. Keby sa to všetko malo dopodrobna opísať, myslím, ani na celom svete by nebolo dost miesta na knihy, ktoré by bolo treba napísať.* Počuli sme Božie slovo.

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 445, 447)

Keď počúvame tieto slová sv. Jána, možno sa nám pred očami vynorí *fraktálna grafika*. Je to forma útvarov, akýchsi *nepravideľných ornamentov*, ktoré majú zvláštnu vlastnosť: Sú zložené z častí, pričom každá časť je zmenšenou verziou celého ornamentu – a teda aj ona je zložená z častí a aj každá z týchto častí je zmenšenou verziou celého ornamentu a je teda tiež zložená z častí... – a tak až do nekonečna. Môžeme sa v ňom ponárať stále hlbšie a hlbšie a nikdy neprídeme na koniec, vždy sa pred nami otvoria nové a hlbšie roviny. Nejakú takto to Ján píše o Kristovi. Povie si, ako to hovorí? *Ani všetky knihy sveta?* No, nepreháňa to? Veď Ježiš žil na zemi iba nejakých tridsaťtri rokov a verejne pôsobil nie viac ako tri a pol roka, za ten čas toho isto vykonal a urobil veľa, ale určite by toho nebolo na viac než jednu, možno dve hrubé knihy, možno tri, keby sme boli veľmi podrobní. Lenže práve o to ide! To, čo na Ježišovi vidíme, je iba vonkajšie znamenie toho, čím skutočne je a čo skutočne koná. Ako hovorí Písmo, nehľaďme „na to, čo je viditeľné, ale na to, čo je neviditeľné; lebo viditeľné je do času, ale neviditeľné je naveky“ (2 Kor 4, 18). Ježišov život je ako onen *fraktál*: na prvý pohľad vidíme iba viditeľnú vonkajšiu šupku: Ježiš sa narodil v Betleheme, vyrastal v Nazarete, kázal Evanjelium, uzdravoval, kriesil, konal zázraky a znamenia. Bol ukrižovaný, zomrel, vstal z mŕtvych a vystúpil do Neba. O moc viac tam toho ani nie je. Ale potom, keď začneme hľadať do hĺbky, do vnútra, začína sa pred nami objavovať úplne nový obraz, nové a nové dimenzie, hĺbka, o ktorej sa nám nesnívalo, novosť, ktorú by sme po toľkých rokoch života s Pánom nečakali, nové a nové objavy a prekvapenia – a toto objavovanie nikdy nekončí! Aké smutné je, keď narážame na katolíkov, ktorí si myslia, že však oni už všetko vedia a všetko poznajú, lebo veď ako deti chodili na náboženstvo! *To ako keby niekto povedal, že vie všetko o lietaní a vesmírnych letoch, lebo v šlabikári mali obrázok rakety a básničku o Gagarinovi! Ale aj keby preštudoval všetky knihy a encyklopédie – čo je to v porovnaní s poznaním toho, kto skutočne letel, kto vlastnými nohami kráčal po povrchu Mesiaca?* Môžeme študovať Krista celý život, ba viac, môžeme s Ním žiť celý život a nechať si od Neho vnútri, skúsenostne zjavovať veci, ktoré sa cez papier ťažko dajú opísať a ešte ťažšie pochopiť – a po desiatkach rokov nás bude znova a znova prekvapovať a budeme objavovať nové a nové veci a stále viac a hlbšie spoznávať Milovaného – i stále jasnejšie si uvedomovať ono sokratovské „viem, že o ňom vlastne stále ešte nič neviem...“ – a spolu s Pavlom v úžasne voláme: „*Aká hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a vedomosti! Aké nepochopiteľné sú jeho súdy a nevyspytateľné jeho cesty*“ (Rim 11, 33)!

O tomto teraz hovorí aj pápež. Vrávi: „*Kristus je „večné evanjelium“ (Zjv 14,6) a je „ten istý včera i dnes a naveky“ (Hebr 13, 8), ale jeho bohatstvo a krása sú nevyčerpatelne. On je stále mladý a je neustálym prameňom novosti. Cirkev sa neprestáva čudovať, aká veľká je „hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a vedomosti“ (Rim 11, 33). Svätý Ján z Kríža hovorieval: „táto hĺbka Božieho poznania a múdrosti je taká veľká a nesmierna, že aj keď ju už duša pozná, môže sa do nej stále hlbšie ponárať“. Alebo ako hovorí svätý Irenej [z Lyonu v 2. storočí]: „[Kristus] pri svojom príchode priniesol so sebou všetku novosť“. On vždy svojou novosťou dokáže obnoviť náš život a naše spoločenstvo, a aj keď sa ho dotkli temné obdobia a slabosti Cirkvi, kresťanské poslanstvo nemôže nikdy zostarnúť“ (EG 11). Cirkev je mladá, večne mladá práve preto, že je ako dieťa, ktoré dychtivo poznáva a zvedavo skúma túto nevyspytateľnú Hĺbku Boha vteleného v Kristovi Ježišovi a neustále ako dieťa a mladica rastie a rozvíja sa v poznávaní tejto Hĺbky – a sama sa tak neustále obnovuje.*

Bez tohto neustáleho ponárania sa do Hĺbky Boha, neprestajného objavovania a odhaľovania tejto nevyčerpatelnej novosti Boha by sme sa v Cirkvi mohli naozaj zmeniť v nejakú skostnatenu organizáciu – a všimnite si, že ľudom, ktorí toto nerobia, sa to naozaj tak stane! Kresťanstvo sa pre nich stane len akousi schémou, súhrnom pár vecí, ktoré treba zachovať – nezabiť, nekradnúť, nejesť v piatok mäso a byť v nedeľu v kostole, ale je to už čosi mŕtve, prázdne, smutné, bez radosti Evanjelia, o ktorej sme v minulých troch katechézkach uvažovali, pretože tam chýba to hlavné: Boh. Kristus. On tam síce prítomný je – ale len ako poučka, čosi ďaleké, nekonkrétne, kdesi tam – až ich občas prepadne pochybnosť, či ten Boha naozaj existuje! A toto sa môže stať i spoločenstvu, farnosti. Liekom je práve toto: hľadanie na Krista. Adorovanie Krista. Skúmanie Krista. Ponáranie sa do Jeho hlbiny. Najprv v čítaní, potom v rozjímaní, časom vo vnútornej kontemplatívnej modlitbe, skúsenostne, mysticky. Tak, ako hovorí pápež: „*On vždy svojou novosťou dokáže obnoviť náš život a naše spoločenstvo, a aj keď sa ho dotkli temné obdobia a slabosti Cirkvi, kresťanské poslanstvo nemôže nikdy zostarnúť. Ježiš Kristus dokáže tiež prelomiť nudné schémy, v ktorých sa ho niekedy pokúšame uväzniť, a vie nás prekvapiť svojou neustálou Božou tvorivosťou. Vždy keď sa snažíme vrátiť k prameňu a obnoviť pôvodnú čerstvosť evanjelia, ukážu sa nové cesty*“ (EG 11).

NA ZAMYSLENIE:

Pápež hovorí čosi prekvapujúce: „*Nové hlásanie ponúka veriacim, aj vlašným a nepraktizujúcim, novú radosť z viery a evanjelizačnú plodnosť*“ (EG 11). Povie si, ako budú vlašní a nepraktizujúci kresťania hlásať evanjelium? Nieкто je k tomu prinútený – napríklad keď vidí deti, ktoré sa stávajú neveriacimi a ešte mu to nie je úplne jedno a chce ich evanjelizovať a priviesť k Bohu. Alebo len jednoducho si vstúpi do seba a povie si: Ak Cirkev učí (a Kristus tiež), že ohlasovanie Evanjelia je hlavná a základná povinnosť katolíka a ja to nerobím – ako by som sa teda mohol za katolíka považovať? Potom ním nie som. Ale ja ním chcem byť! A ak ním byť chcem – tak, je na čase poslúchnuť a začať to robiť. Ale ako? Veď to vôbec neviem? A veď, sám som prekvapený, vlastne takmer nič neviem ani o Ježišovi, ani o katolíckej viere! A tu je to hlavné:

Zisťujeme, že čím viac sa snažíme plniť toto poslanie, tým viac nás to núti skúmať Krista, poznávať Krista, ba viac, žiť s Kristom, učiť sa konať spoločne s Ním, pretože „*bolo by chybou chápať ho len ako hrdinské osobné snaženie, pretože celé toto dielo je predovšetkým jeho a presahuje všetko, čo my dokážeme objaviť a pochopiť. Ježiš je „prvý a najväčší hlásateľ evanjelia“.* Pri každej forme hlásania evanjelia prvé miesto patrí Bohu, ktorý nás povolal, aby sme s ním spolupracovali, a povzbudzuje nás silou svojho Ducha“ (EG 12). A tak ohlasovaním Krista a Evanjelia aj sami rastieme v ich poznaní a tiež v spoločenstve a jednote s Kristom, lebo veľmi skoro poznávame, že „*bez Neho nemôžeme nič urobiť*“ (porov. Jn 15, 5). A tak „*v celom živote Cirkvi musí byť zrejmé, že iniciatívu má Boh, ktorý „nás miloval“ ako prvý (1 Jn 4, 10), a že Boh je ten, „ktorý dáva vzrast“ (1 Kor 3, 7). Toto presvedčenie nám umožňuje zachovať si radosť aj pri takej náročnej a zložitej úlohe, ktorá si vyžaduje celý náš život. Chce od nás všetko, ale zároveň nám aj všetko ponúka*“ (EG 12).

OTÁZKY:

< Začiatkom duchovnej obnovy nás, spoločenstva, farnosti, môže byť celkom prosté rozhodnutie poslúchnuť a „urobiť, čo nám Ježiš hovorí“ (porov. Lk 6,46). Ako ste na tom s touto obyčajnou a prostou *poslušnosťou* Bohu v Cirkvi? Prосто urobiť, čo hovorí? Ako by ohlasovanie evanjelia zmenilo Vás, Vaše spoločenstvo, farnosť, čo myslíte? >